

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 65/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. F. B., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. M. R., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 65/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. F. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2011 doručená sťažnosť Ing. F. B., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. R., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 65/2009.

Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ podal 20. apríla 2009 na okresnom súde návrh na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 5 650 €. Svoj návrh riadne zdôvodnil a pripojil k nemu príslušné listinné dôkazy. Konanie o vydanie platobného rozkazu bolo vedené pod č. k. 6 Ro 49/2009. Okresný súd však namiesto vydania platobného rozkazu previedol vec pod sp. zn. 6 C 65/2009 a vo veci odvtedy nekoná.

Nečinnosť okresného súdu namietal sťažovateľ podaním sťažnosti na prietahy v konaní zo 6. decembra 2010. Okresný súd posúdil jeho sťažnosť ako nedôvodnú.

Sťažovateľ ďalej uvádza: *„Vzhľadom na tieto skutočnosti je sťažovateľ po takmer dvoch rokoch od podania návrhu bez akéhokoľvek výsledku, súd do dnešného dňa nevytýčil žiadny termín pojednávania a nedoručil sťažovateľovi ani vyjadrenie odporcov. Sťažovateľ má za to, že sa nejedná o vec, ktorá by bola právne zložitá, vznikajú prietahy v konaní, dĺžka konania je k skutkovému základu neprimerane dlhá, postup súdu je neefektívny a nie je predpoklad jej právoplatného skončenia v najbližšej dobe. Sťažovateľ, ktorý v konaní pripojil všetky dôkazy vrátane originálu listu vlastníctva má za to, že sú porušované jeho základné práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, v konaní Okresného súdu v Žiline č. k. 6 C 65/2009.“*

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Základné právo Ing. F. B. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 38 ods. 2

Listiny základných práv a slobôd bolo postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod č. k. 6 C 65/2009 porušené.

Okresnému súdu Žilina sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 6 C 65/2009 konal bez zbytočných prieťahov.

Ing. F. B. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.500,- eur, ktoré je Okresný súd Žilina povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Okresný súd v Čadci je povinný zaplatiť Ing. F. B. trovy konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 261,82 eur (2 úkony á 123,50 + 2x režijný paušál á 7,41 eur), na účet advokáta JUDr. M. R., advokáta, do dvoch mesiacov dní od právoplatnosti nálezu.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 a § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri

predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že nečinnosťou okresného súdu v konaní sp. zn. 6 C 65/2009 došlo k porušeniu jeho základného práva na súdne konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Ústavný súd preskúmal sťažovateľom namietaný postup okresného súdu. Z podania a jeho príloh vyplynulo, že v období podania sťažnosti ústavnému súdu zadovažoval okresný súd ďalšie dôkazy nevyhnutné pre postup v konaní. Vo vyjadrení predsedu okresného súdu sp. zn. 1 SprS/434/2010 z 22. decembra 2010, ktoré predložil sťažovateľ, sa okrem iného uvádza: *„Prešetrením Vašej sťažnosti som zistil, že táto nie je dôvodná. Hoci bol návrh podaný na súde dňa 20. 4. 2009, súd musel zadovažovať listiny od tretích osôb a štátnych orgánov, pričom listiny zo správy katastra mu boli zaslané až po opätovnej urgencii dňa 26. 1. 2010. Sudca žiadal pre rozhodnutie pripojiť aj spis sp. zn. 27 C/117/2009, v ktorom bolo rozhodnuté v obdobnej veci s totožným okruhom účastníkov a ktoré môže mať vzťah aj k prejednáwanej veci. Spis nebolo možné pripojiť pre podanie odvolania a postúpenie spisu na rozhodnutie o odvolaní. V konaní bude z tohto dôvodu*

vydané rozhodnutie o prerušení konania do právoplatného skončenia veci vedenej pred Okresným súdom Žilina č. k. 27 C/117/2009.“

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných priet'ahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V súvislosti s namietaným obdobím nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd už vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, I. ÚS 195/07). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (napr. m. m. IV. ÚS 147/04).

Preto v prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (III. ÚS 30/03) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03).

Ústavný súd vzal do úvahy dobu, ktorá uplynula od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu na okresnom súde, ako aj dôvody uvedené v odpovedi predsedu okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa na priet'ahy v konaní, z ktorej je zrejmé, že súd v súčasnosti vykonáva úkony nevyhnutné pre postup v konaní. Tiež vzal do úvahy skutočnosť, že od odpovede predsedu okresného súdu na sťažnosť sťažovateľa do podania sťažnosti ústavnému súdu neuplynul ani jeden mesiac a že okresný súd nemal v tak krátkom čase ani možnosť sám napraviť daný stav. Ústavný súd preto konštatuje, že opísaný

skutkový stav neindikuje podľa jeho názoru možnosť prijatia záveru o takom postupe okresného súdu, z ktorého by bolo možné vyvodzovať vecnú súvislosť s označeným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2011